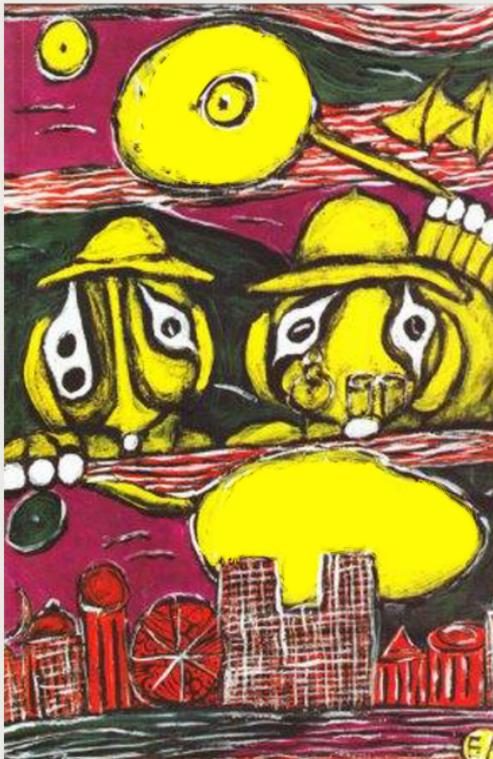


ЕММА АНДІЄВСЬКА



Міражі



Емма Андієвська

Міражі

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=17118254

Аннотация

«Міражі» Емми Андієвської – поетична збірка сонетів, у якій авторка вдається до традиційних для її ідіостилю філософських рефлексій***. Світову славу письменниці принесли прозові твори «Герострати», «Роман про людське призначення», «Подорож», «Джалапіта», «Тигри», «Казка про яян», поетичні збірки «Народження ідола», «Наука про землю», «Вілли над морем», «Міражі», «Міста-валети», «Шухлядні краєвиди» та ін. Емма Андієвська – українська письменниця та художниця, яка працює у стилі сюрреалізму та герметизму.

Содержание

ІСНУВАННЯ АПОГЕЙ	5
ЦИКЛОН, ЩО – ШАПОКЛЯКИ – ВСІХ ЧАСІВ	6
– З-ЗА КЛУНЬ	
Й ВІЧНІСТЬ?	7
ГЕНЕРАТОР СЯЙВ	8
І ЗНОВУ – ВЕСНА	9
БУЯЄ – ФОРМ ПЕРЕХІДНИХ – КВІТНИК	10
РОЗТЯЖНІ СВІТИЛА	11
ПАЛІЯТИВ	12
АРЛЕКІН	13
УСМІХ – ПОРЦЕЛЯНИ	14
І ЗА ОДНОДЕНКАМИ – В ВИР – НАВЗДОГІН	15
САДИ	16
Й ЗНОВ ПОРОЖНЬО, КРІМ – ТРЬОХ ОЧЕЙ –	17
В КУТКУ	
ГОДИННИКАР	18
ТЛІН-СТРАШКО	19
І ДІЙСНІСТЬ – ЗНОВУ – ДОКОРІННО –	20
СПЕКТР	
ЩЕ – МИТЬ, КОЛИ – НАВКРУГ – САДИ	21
КОНТРАФАГОТ	22
ЩЕ РАЗ ПРО МІСТО – НА ВОДІ	23
СВІТ-БУЛЬБАШКА	24

МАЛЯ	25
НОВИХ ПЛОЩИН – І ПОДМУХ, І – КАРБІЖ	26
ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВІДПОЧИНКУ	27
НОВІ, – ЩЕ ПУП'ЯНКИ, – СВІТИ – З РЕТОРТ	28
Й ЗНОВ – КРІЗЬ ВІКИ – РУКА, КОТРА –	29
КЕРМО	
КИПИТЬ БУТТЯ, – ЛИШ – БУЛЬКИ, –	30
КАЗАНОК	
Конец ознакомительного фрагмента.	31

Емма Андієвська

МІРАЖІ

ІСНУВАННЯ АПОГЕЙ

Почався день, – працює – розвізник.
Дійсність – нову подобу – й борозну.
Інший – розподіл, – ціль» терен, – зразок.
Антени, що – прозорість – без ознак.

Канон – помер, нехай – живе канон? —
Майбутнє – в закутку – в відрі – куня.
Закон буття: черговий – хід конем?
В мутацію рух – кісткових тканин? —

Не рідко – вистачає – й напівзахід.
Й величина критична – показуху.
Й матерія, яка – у ночвах – кисне,

Щомиті – в цілість – й найдрібніші кусні,
Щоб – сила, – ще без обрисів, – бугай»
Як – дух, що – існування апогей.

ЦИКЛОН, ЩО – ШАПОКЛЯКИ – ВСІХ ЧАСІВ – З-ЗА КЛУНЬ

Вряди-годи й найглибше місце – в брід.
Чаклун – пантрує, та – коня – оброть.
Лежить – розкидане – навкруг – добро.
Лише торкнув, як звідти – морок – пре —

Й заковтують – площини ненаситні.
І марні – зойки й лементи – надсадні.
Будівлі – на кістках – ростуть – висотні.
Й рятівники – на кілька кальп – відсутні.

Та – рідко – динозаврами – оздоби
Минулого – в закляклім – можна здибать.
Хоча і тут – дозорці одноокі —

Пильнують, щоб – ніхто, – й одразу – ікла,
Забувши: пам'ять – зародки – і в склі. —
І ключ – нашадкам – інколи – й циклон,

Що – шапокляки – всіх часів з-за клунь.

Й ВІЧНІСТЬ?

Калата серце: навпростець – крізь стіни.
Дівча – в трикутниках – пасе тритонів.
Сплеск, – й дотиком – єство – несусвітенне.
Усесвіти – із верчиків – з каштанів.

Уздовж хребтів, – як Морзе, – спалах скіпок.
Навшпиньках – вухо дійсности – з окапин.
Споруджують – з пелюсток – телескопи.
У особисте – з величин сукупних.

Кутасті форми – світанковий тральник.
З балкона – ручка – в надсвіти – вітрильник.
Вправляються – атлети – уздовж нюху,

Долаючи – глухі кути, що – нехіть. —
Нутро – тріпоче, – із легень – намет.
И вічність – як мильна бульбашка – лиш – мить?

ГЕНЕРАТОР СЯЙВ

Міняє листя – дихальця – і плевру.
Казан, що – дійсність, всі – ознаки плову.
Біжать – один – повз одного – квапливо.
Життя – доля пороги – самоплавом.

Нутро – поволі – туф – і цельофан.
Над горами – на ліктях – небо – фен.
Малих – у парках – теквандо – й кунгфу.
М'якою – лійкою вікна – Грифон.

Серед будівель – мига – плоскогір'я.
Дідок з балкона – з келишком кагору —
Світ спогляда, – сипку ефемериду. —

Скрізь – веретенце й мушельки – природа.
Й свідомість, – рештки, – затонулий сейф,
Що – не гора, – на Генератор сяйв.

I ЗНОВУ – ВЕСНА

Весна. Працює пароохолодник.
Свідомість – вправи – спогляда – пілотні.
Дрібочутъ – ноги – бльоків монолітних.
На помах – й світ – аеростатом – ладний.

Між формами – ознаки боротьби.
Хлоп’я – на хмарі – у руці – обух.
З трибуn – багаття – до нутра – рябе.
Янгол – кодолу, що – порон, – руба.

Вагань найменших – те, що буде – потім.
Аби лиш – зараз – хвилі – не проспати.
Маляті – жінка – лагодить – підгузник.

Навколо – цвіту – пуп’янки фугасні.
Й за самокат¹, – схопивши – джерело,
Подорожують – шкети – горілиць.

¹ Самокат – дитяча іграшка для катання на роликах або колесах, яку рухають відштовхуванням ноги. (Тут і далі примітки авторські).

БУЯЄ – ФОРМ ПЕРЕХІДНИХ – КВІТНИК

Бuyaє – форм перехідних – квітник.

В повітрі – книжку, – горілиць – юнак.

Ще – бульбашок – меридіани сну, —

Й – за вітром – і водою – наносне.

Вздовж річки, – усім містом – й ген, – липняк.

Майдан, – на показ – бучно, – викопне.

За натовпом, – сполоханий қурник, —

З трибун святкових – боз, троянди, хну.

Фасади – знов – тенденцію – в домірне,

Хоч – не бракує – й ухилів – в примарне.

Під мостом – ділять – волоцюги – здобич.

Дідок – із песиком – до лавки – диба.

Поволі – крок – чи в шал – буття сезон,

Що, – дар живих, – долонею – слізозу.

РОЗТЯЖНІ СВІТИЛА

Тло звук з криницями – й випростувань плацдарм.
Вир перетворювань, що – м'ясорубки – з дір.
Пісок. З мулетою – літає – матадор —
Вже над аrenoю, де ще – кривава дерть.

Згорнулося повітря: з рур – червоний твід, —
І сигнальних лямп – пано – на кілька тисяч ватт.
Крізь душі – і тіла – посіялось – нове.
Викопний – відсвіт, – хрящ – колись підземних вод

Тугішою – енергія – виходить – з нурту,
Змітаючи – лости, – тупе, глухе й інертне.
Брандспойти, які – і свідоме, й – підсвідоме.

ПАЛІЯТИВ

Світ втратив мову – й перейшов на миги.
Над клюмбою – спалахують – комахи.
Для дійсности- крізь рурки- допомогу.
Вся фльора – на флюоресценсні смуги.

Скакалку – й дзиглик – в мандри – неврастенік,
Шлях найкоротший – крізь – найгрубші стіни.
Бо форми існування – безнастанно, —
Й метану бульки, що – хребет – і втому.

А тут ще – недовтілені – піщини,
Що – серце, – і нестерпний напад – щему.
Та – сенс – нутро, – серед ущільнень – оптик:

За карк – буття – вхопив – рухомий клаптик —
І, заки – хтось – колись – паліятив, —
Вже зараз – в усі напрямки – літа.

АРЛЕКІН

Вікно. У циліндричній вазі – кали.
Геть – поскакали – ті, що – вже – ніколи.
Рука – в руці – передає – півкулі
Землі – з зародженням – вітрил – наскельних.

Хаос, – цупкого повсякденна – в'язень, —
Прокинувся – й на шворочку – дієзи.
Й предмети – німби, крізь які – мерлюзи,
Де існування – з дір – без фільтрів – лізе.

Від кісточок, – форм надбудову – здувши, —
Йдуть – від двоногих – вже – самі підошви —
Стежками, що їх – жужмом – й ігуани.

Котрі – одбігли – сну – і гігієни,
Хоча і їм – дорожковаз – звиса:
В маленьких зграйках – з неба – івасі, —

Єдиний, хто – незмінно, – арлекін,
Що, за містки освітлення міське,
Серпа держалко – міцно – в кулаку.

УСМІХ – ПОРЦЕЛЯНИ

У цей світ – ніжний усміх – порцеляни:
Перед пастушкою закоханий – коліно.
Висока зачіска – і на долоні,
Вперед простягненій, – вахляр зелений.

Запілля, – тло, – квасоля тичкова.
З-під черевичка – хвилі річкові.
Закам'яніле – міниться – й пливе.
І легіт, – дві-три рисочки, – траву.

Й на ній – хмизин тоненьких, – стрічка, – в'язку,
Що – широчінь, де і для двох – завузько.
Саме повітря – лиш для цих причали,

Й вуста навколо з порожнин, – і чола.
В буття осердя – усміх-ехолот —
У іскру, яку – т- й тлін – не поглина.

I ЗА ОДНОДЕНКАМИ – В ВИР – НАВЗДОГІН

Пам'ять – набік – і довбню, – і довбило.

Дитячі крошки – в туркусове – й біле.

Перемістились – хмаросяги болю —

До кістяків, що – тіточок – дебелих.

Безногий спогад – б'є себе – у груди, —

Перехідного – нетривкий порадник.

Паленці – в світло – скрізь – шукають броду

Від гуманоїдів – й світів гібридних.

I свідомість – ножицями – костюмер,

Який – під лід – кілька століть – тому.

I домовичок, – в кіш – гуню – і клапаню²,

I грішми – серед – дійсности лушпиння.

I йому – допомагає – з псом – довгань —

За одноденками – в вир – навздогін.

² Клапаня – зимова, тепла шапка, перев. з хутра.

САДИ

Ще – колесо, що – зменшує – резерви.
Здається – змиг, і дах – над світом – зірве.
Та – крізь нутро – вряди-годи – і цезура,
Де чути – й спілкування інфузорій.

В повітрі – самі сходи – і поруччя.
Впритул – канали – й стіни – межиріччя.
З пустелі – лише часом – вир гарячий,
Який – вугіллям – почуття – і речі. —

Й свідомість- в тіні – з кухликом – Цірцея —
Із хлібних кульок – корабель – моцue.
Душа – на вітрі, самі – шати – сяють. —

Й серпанок слів, що – зблискують – росою.
Відходить тлін, бо час – напосіда.
Хоч – покищо – сади, сади, сади.

Й ЗНОВ ПОРОЖНЬО, КРІМ – ТРЬОХ ОЧЕЙ – В КУТКУ

Той, хто – лічив, помер, а птах – кукука.
Жують – хто – гуму, а хто – листя коки.
Пелюстка плаче, і озон – на скалку,
Біля вокзалу – безпритульних кілька.

Красунечка, – на грудях – пектораль, —
У пальчиках – півверчика морель.
За нею – назирцем – у джинсах – троль, —
Із ресторану – з крабами – таріль.

Крізь – тропіки квіткарні поруч – клівер.
В чекальні – спеку – вентилятор – мляво.
Задуха – світ – вмикає – й вимика.

Не з хмаросягів – місто, – з макітер. —
Мандрує скло, аж осетри – з гітар.
Дном хлопцям – біля каси, де – квитки,

Об ноги треться, щоб – взяли, – котко —
Й знов порожньо, крім – трьох очей – в кутку.

ГОДИННИКАР

Під землю – час – стрілки і циферблат.
Прорив – в бутті, і все – назад – в табльо.
Лишилось – тільки – декілька приблуд,
Що – мікроклімат, де – на кістку – зблід

Світ. – Й обрій, – хоча й тяжко хворий, —
Все ширші кола, щоб – стрімкіше – в вирій.
Бож – крізь матерію – скрізь навстіж – двері,
Що – ополоники, – ущерть – навару.

І кожний – шкутульгає – навмання,
Не знати, чи клубочення – мине,
Адже серпи – ворушаться – зі споду, —

Й не видно, з яких вимірів – нападник.
А покищо – геть – з лусок, плазми, шкір, —
Заки – усіх – новий годинникар.

ТЛІН-СТРАШКО

На підвіконні – на тарілці – груша,
Яку – кружалами – промінчик- ріже.
Дерева – позбуваються – мережив.
Стойть – на брамі – міжсвітів сторожа,

В майбутнє – хоботи зануривши – ѿ в минуле,
Де – знов – з початку – все криве – ѿ змарніле.
Й від первісних площин – самі тунелі.
Вітри – нові критерії – в аналах.

Ворушаться – ще без ознак – істоти —
Нові, що – пробують – на ноги – стати, —
За милиці – і первні, і пластиди. —

Й на шию ѿ груди – шалик – від застуди,
Тіка, – хутчій від світла, – тлін-страшко,
А то – ще в пил – ѿ його – космічний шкіц!

I ДІЙСНІСТЬ – ЗНОВУ – ДОКОРІННО – СПЕКТР

У просвітку, що – надсвіти, – хмелина,
Артерія, що – зібгана колона,
Де мармур – переходить – в порцеляну, —
В лягуні – острів – на краю відлуння. —

Меридіяни – теж – свої гормони,
Що улягають – атмосферним змінам.
Єдині товтри, що – каркас імунний,
На прапорці неонові – в тумані. —

Вбік – цятки – розпочавсь – новий процес.
Шукач – стискає – мінерал – в руці,
Який – вітрилом – краєвид пустельний,

Де – мить тому – ще дендропарки – й штолльні. —
Та – з ворохобників хтось – з вітром – пакт,
I дійсність – знову – докорінно – спектр.

ЩЕ – МИТЬ, КОЛИ – НАВКРУГ – САДИ

День – з ранку без причини – набурмосивсь,
Й стрілки буття – вскач – поміняти – змусив.
Лиш сірники – цунамі – встигло – з мису,
Заки – назад – на зозулясту – масу,

Яку – ногою – з берега – пацан,
Котрий – кресало часу – у руці. —
Пес поруч: кайнозой і міоцен.
Й вівтар, де, – замість немовлят, – вівцю.

Й камінні плити – з верств, – в яких – вертій —
Нашарування – знов – переверта,
Щоб – дійсносте, – що – живчик, – коренище,

Аби назавжди: що – куди, – і нашо, —
Бо комашня – й його вже – обсіда,
Хоча – ще мить, коли – навкруг – сади.

КОНТРАФАГОТ

Від сонця – залишилася – колючка.
Світло і пітьма – муром – навкулачки.
Жебрак – на публіку – свої болячки.
Про травми – літня панна – від розлучень,

Стіл – шкетик, що – і зі слойка – нардек,
Який на всю рівнину – акведук.
Й за акведуком – корабельний док. —
Дід – в затінку – півголосом – кондак,

Аби – ніколи – стріли – зі стрільниці. —
Фортуна – про напарника – й канарці.
Лиш протяг – стулки шаф – часами – шарпа —

Століть минулих, – де таргани-шурпи³,
Що – сновигають, і – ніяк – їх – геть, —
Щоб – сенс життя, яке – в контрафагот.

³ Шурпа – привид, мара, потвора.

ЩЕ РАЗ ПРО МІСТО – НА ВОДІ

На мармурових сходах – спить – бухарик.
Хоча – з човнів, – причал, – дітиська – хором.
Інколи й небом – кінець світні – хури,
Що – унизу – на острівці та шхери.

В повітрі щ звук від літаків – як гуркіт.
Весляр – допалює – і геть – цигарку.
Тип, що – на пірсі, у канал – обгортку.
Жебрачка – руку, – та ще й слози – гірко.

На площі – поруч – авіосальон.
Краля – в вікні – цілунки – посила.
Тераса. Столик. П’ють – аліготе.

Факір, – обслуга, – брухт – їй гадюк – ковта. —
Кожний – на свій кшталт – в існування – вступ.
Річка, що – в море, – їй скільки – зір – мости.

СВІТ-БУЛЬБАШКА

Рівнина. Халабуди – з жовтих охів⁴.

Півкраєвиду – вибгалося – вухом.

Лад, – з тиглями – й піпетками, – комаха. Допомагає їй – гілляка-віхоть.

В думках, – сніданок – кропива, – печерник.

Перефарбовують – на вохру – чорне.

Жаринами – заглибини мочарні.

Забрів до яру – й глобуси – вівчура.

Кущі найменші – поміняли – чохли.

Знов – паростки, котре – за ніч – зачахло.

Й цементні куби – на музей-садибу, —

Зі скла скульптури – вздовж стежок – оздоби,

Як міниться – й кипить – на видноті —

Світ-бульбашка, що – старт – і відліта.

⁴ Від – «ох!»

МАЛЯ

Ріка. – Пісок, що – переходить – в лес.
Схил. М'язи неба – викопний молюск.
З закутин – тіней фосфоричний зблиск.
Рівнину – кроком – глиняний колос.

Вздовж обрію – споруди – де-не-де.
Нові фасади – видмухом – склодув.
Лелеки – з лелечатами – гніздо.
Хлопчина – лічить – кола на воді. —

В правиці – африканський білокрильник,
Дідок – малечій ритуал сакральний.
Кожний – на свій лад – тліну таємниці. —

Перемістились – суходоли – в оці,
Й амурчик – стріли – охляп – на – нанду.
Маля, що – й без вуздечки – світ – веде.

НОВИХ ПЛОЩИН – І ПОДМУХ, І – КАРБІЖ

Світ шириться, – досяжний – ельфам – й курці.
Концерт на площі – перехід – на скерцо.
Замість хмаринок – селезінки – з коців —
В повітрі – для нових кваліфікацій.

Зі сну веранд – звисають крилані.
Упир торішній – повз басейн – лином.
Острів – у мандрах – сів – на мілину.
Ніде – й душі, а гутірка – луна.

Вздовж суходолу, – там, де – товтри, – щогли.
У скверику – краплиstu нитку – щиглик.
Майданчик, де ще – діти – в горидуба. —

Спалахують – і в інший вимір – доби.
Жовтогаряче – переходить – в беж. —
Нових площин – і подмух, – і карбіж.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВІДПОЧИНКУ

Приплив, – і отвори – потвори – зизоокі,
Які – пересуваються – вздовж звуку.
До них – рибалки, що – при пірсі, звикли.
Й рятують тих, що – на кілки – заклякли.

Природа – щедро – кілька зайвих ланок.
Внизу – плятани, трохи вище – клени.
Холонуть жердки, що – на оболоні.
Дві ящірки – видмухують – зі слині

І скла – склепіння і дахи вокзальні,
Що їх – на час відпусток – морозильник.
Все небо – замки, ріки – і плоти.

Дух – дійсним – й небуття – перепліта,
Мить, – й без'язике – тяму – і яzik. —
Й біжить малюк, в долонці – мотузок,
Щоб наздогнати – песика – й козу.

НОВІ, – ЩЕ ПУП'ЯНКИ, – СВІТИ – З РЕТОРТ

Пала – з олії у горнятку – гніт, —
Майже щезає, тоді – знов – мигне.
Синхронність, яка – з живчиком вогню,
Що – між світами – шпарку – як хідник.

Між формою – і наміром – розмив.
Вздовж обрію – кодолу кілька – мавп.
Поруччя. Сходи. В колі – двоє мев.
Клаптики сміху – з рештками – розмов.

Часом – туман з долин в лахмітті – каліч,
Й на тому місці – виникають – скелі.
У випадковому – й на цвяхах – зручно —

Ті, що – в обхід – галактики щорічні,
Заки – у невимовне – воротар —
Нові, – ще пуп'янки, – світи – з реторт.

Ї ЗНОВ – КРІЗЬ ВІКИ – РУКА, КОТРА – КЕРМО

Бруківка. На два боки – гордовина.
Міні-садок – на коліщатах – в ванні —
Перед каварнею. Паркан чавунний
Пильнує квітів, аж набрякли вени. —

Скрізь блискавкою, а він – ще не звик
Ловити пил, що – переходить – в звук.
Крок, – ї жабками – виплигую – нове,
Й ніяк – всю прірву, що – самі дива.

Торкнувся скойки, а – з молюска – стрепет,
Й навкілля – обтрусилося – від струпів.
Хоча – згори – на линві – вниз – відерко —

Про літачок, що – до площин – подиркав
Й де вир світанків – м’якушем – хурми
Й знов – крізь віки – рука, котра – кермо.

КИПИТЬ БУТЯ, – ЛІШ – БУЛЬКИ, – КАЗАНОК

Світ віддаляється – піщиною – в баллоні.
І вже – до мозку – загляда стеблина.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочтите эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.